

Οι έπαινοι, η υπερηφάνεια και η ταπείνωση.

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

- Φοβηθείτε τους επαίνους εκ μέρους των ανθρώπων, εξακολούθησε ο στάρετς απευθυνόμενος προς όλους, και προπάντων όταν σας επαινούν παρά την αξία σας. Σιωπήστε, μην απαντήσετε εκείνη τη στιγμή. Μόνο μέσα σας συναισθανθείτε ότι σας επαινούν περισσότερο απ' ό,τι αξίζετε. Μα αν αρχίσετε να αντιλέγετε, τότε γεννιέται η υποκρισία.

Πράγματι, το λεπτό αίσθημα της ικανοποίησης από τους επαίνους υπάρχει στον καθένα. Όλοι βρισκόμαστε σε πλάνη δίνοντας μεγάλη αξία στον εαυτό μας. Υπερηφανευόμαστε, ματαιοδοξούμε και μετά πρέπει κάθε μέρα να παρακαλούμε τον Κύριο: «Κύριε, στείλε το έλεός Σου, λύτρωσέ μας από την πλάνη, από την έπαρση, φώτισέ με με το φως της χάριτός Σου».

Είναι φοβερή συμφορά όταν ο άνθρωπος χάνοντας την ταπείνωση, απατά τον εαυτό του και φαντάζεται ότι μόλις που δεν είναι άγιος. Φοβερή κατάσταση η έπαρση, η σατανική υπερηφάνεια! Κάποιους τους σώζει ο Κύριος απ' αυτή την κατάσταση με βαρεία τιμωρία. Στέλνει κάποια ψυχική ασθένεια ή παραχωρεί να πέσουν σε επαίσχυντες αμαρτίες, από το βάρος των οποίων, σαν να συνέρχονται,

έρχονται στον εαυτό τους, αναγνωρίζουν τη μηδαμινότητά τους, μετανοούν και διορθώνονται. Αλλά πολλοί απ' αυτούς τους δυστυχείς χάνονται, ειδικά αν δεν υπάρχει κανείς να τους βοηθήσει να συνέρθουν. Φύλαξέ μας, Κύριε, όλους από μια τέτοια δαιμονική απάτη. Ποτέ δεν πρέπει να υπερηφανευόμαστε για τις ικανότητες, τα χαρίσματά μας και για τα άλλα φυσικά μας πλεονεκτήματα. Ο Κύριος θα μας τα αφαιρέσει σαν τιμωρία για την υπερηφάνειά μας.

Κάποτε έλεγε κατά την εξομολόγηση:

- Με τι θα εξολοθρεύσουμε την υπερηφάνεια και θα αποκτήσουμε την ταπείνωση; Ο όσιος Σεραφείμ διδάσκει: «Με τη σιωπή. Με τη σιωπή οι περισσότερες αμαρτίες νικούνται. «Ο Θεός υπερηφάνους αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν».

Όντας ο στάρετς πρότυπο ταπεινώσεως με όλες του τις δυνάμεις και τα χαρίσματά του προσπαθούσε να εμφυτεύσει αυτή την πολύτιμη αρετή σε όλους τους ανθρώπους. Έλεγε:

- Την ταπείνωση τη χαίρεται και ο ίδιος ο Θεός: «Επί τίνα επιβλέψω αλλ' ή επί τον ταπεινόν και ησύχιον και τρέμοντα τους λόγους μου.» (Ησ. 66, 2). Αλλά σε τι συνίσταται η ταπείνωση; Ο ταπεινός άνθρωπος θεωρεί τον εαυτό του αμαρτωλότερο όλων μέσα στην καρδιά του, κανένα δεν εξουθενώνει, κανένα δεν κρίνει, δεν αναζητεί τον πλούτο, τη δόξα και τις τιμές, ανδρείως υπομένει τους εξευτελισμούς, τις ύβρεις, τις επιπλήξεις, γιατί αναγνωρίζει ότι αυτά του αξίζουν. Σε όλους συμπεριφέρεται χαρούμενα, είναι έτοιμος να υπηρετήσει τον καθένα, δεν βλέπει σαν καλά τα έργα του και δεν λέγει τίποτε γι' αυτά, αν δεν υπάρχει ανάγκη. Η ταπείνωση είναι ο στέφανος και η ωραιότητα όλων των αρετών.

Ό,τι είναι για τη διψασμένη γη η βροχή, είναι για την ανθρώπινη ψυχή η ταπείνωση. Να κρατάτε μέσα στην καρδιά σας τα λόγια του Σωτήρος: «Μάθετε απ' εμού, ότι πραύς ειμι και ταπεινός τη καρδία, και ευρήσετε ανάπαυσιν ταις ψυχαίς υμών» (Ματθ. 11,29).

Από το βιβλίο: «Στάρετς Σάββας ο Παρηγορητής».

Εκδόσεις Άθως

Πηγή: imverias.blogspot.gr